

РЕШЕНИЕ

№ 6915

гр. София, 13.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в публично заседание на 05.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **7083** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на Л. З. Н. срещу ЗАПОВЕД № РД-18-27/3.04.2012г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър (АГКК) с която на основание чл.49, ал.1 ЗКИР са одобрени кадастралната карта (КК) и кадастралните регистри (КР) за землището на [населено място], (части от С. Г.), район „Искър”, Столична община, област С., в частта относно поземлен имот с идентификатор 68134.1506.233. Изложени са доводи, че жалбоподателката е собственик на имот с № 50293 от к.л. 653 по кадастрален план м. „С.” възстановен с Решение № 89 от 15.11.2006г. на ОСЗГ „П.” и имот № 50307 от к.л. 653 по кадастрален план м. „С.” възстановен с Решение № 89 от 13.03.2007г. на ОСЗГ „П.”. В оспорената кадастрална карта и регистри имотите не били отразени, въпреки че фигурирали по комбинирания план по ЗСПЗЗ и били означени с регламентирани трайни знаци съгласно трасировъчен карнет. Имотите били включени в имот с идентификатор 68134.1506.233. Моли съда да отмени заповедта в оспорената част и да върне административната преписка на адм. орган за ново произнасяне относно процесния имот и нанасяне данни за собственика, граници и площ. Претендират разноски.

Ответникът – изпълнителен директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли.

Твърди, че влязлото в сила решение по чл.10, ал.7 съгласно чл.14, ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ няма силата на констативен нот.акт, както и че помощния план по ППЗСЗЗ не е източник на данни по см. на чл.41, ал.1 т.1 от ЗКИР. Сочи, че процедурата по възстановяване на имотите не е приключила. Претендира юриск. възнаграждение.

Заинтересованата страна – СО, район „Искър” не взема становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено следното:

С Решение № 89 от 15.11.2006г. на ОСЗГ „П.” е възстановено правото на собственост на наследниците на З. С. Скоков в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот № 50293 от к.л. № 653 м. С., Г.. Към решението е приложено удостоверение № 104 от 14.11.2006г. издадено от Техническата служба при СО, район „Искър изд. на осн. чл.13, ал.5 от ППЗСПЗЗ.Със Заповед РД 57-34 от 2.03.2007г. издадена на осн. чл.64 от ЗОС е наредено да се отпише от актовете книги за общинска собственост на район „Искър” част от АОС № 187/ 1.07.2006г. а именно: имот № 50293 от к.л. № 653 м. С., Г., възстановен с цитираното решение на ОСЗГ.

С Решение № 89 от 13.03.2007г. на ОСЗГ „П.” е възстановено правото на собственост на наследниците на З. С. Скоков в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот № 50307 от к.л. № 653 м. С., Г.. Към решението е приложено удостоверение № 16 от 30.01.2007г. издадено от Техническата служба при СО, район „Искър изд. на осн. чл.13, ал.5 от ППЗСПЗЗ.

От удостоверение за наследници № 96 от 22.05.2003г. изд. от СО, район „М.” се установява, че жалбоподателката е наследник на З. С. Скоков.

На 5.09.2008 г., Изпълнителният директор на АГКК издава Заповед № РД-16-35, с която на основание чл.35, ал.1 и 2 ЗКИР открива производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Искър”-Столична община, област С.. Със същата заповед са определени и правоспособни лица, на които се възлага изработването на кадастралната карта и кадастралните регистри и графикът за извършване на тази дейност. В съответствие с изискванията на чл.35, ал.3 ЗКИР заповедта е обнародвана в „Държавен вестник”, бр. 83 от 23.09.2008 г., както и в два централни всекидневника – в.„М.”/2.10.2008 г./ и в.„Т.” /2.10.2008 г./. Кадастралната карта и кадастралните регистри са приети от назначената със Заповед № РД-14-45/26.05.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК комисия с решение по Протокол № КД-10-14-45. Съобразно изискването на чл.46, ал.1 ЗКИР приемането на кадастралната карта и кадастралните регистри е публикувано в „Държавен вестник”, бр.31/15.04.2011 г./, както и два централни всекидневника – в.„М.” /19.04.2011 г./ и в. „Т.” /19.04.2011 г./.

На 3.04.2012 г. ответникът издава оспорената заповед, с която се одобрява ККР за землището на [населено място], (части от С., Г.), район „Искър”, Столична община, област С. и която заповед е обнародвана в ДВ, бр. 35 от 8.05.2012 г., както и е публикувана в два централни ежедневника - в.„Т.” /22.05.2012 г./ и в.„М.” /22.05.2012 г./.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета СТЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена и ще я коментира при формиране на правните изводи. Вещото лице е установило, че процесните имоти, чието право на собственост е възстановено на наследниците на З. С. Скоков в съществуващи (възстановими) стари реални граници с цитираните по -горе решения на ОСЗГ П.

попадат в обхвата на помощен план, създаден по реда на ЗСПЗЗ в който имотите фигурират с № 50293 и № 50307. В кадастралната карта имотите не са отразени. Същите попадат в обхвата на регулационния план, одобрен с Решение 24 по Протокол 32 от 2001г. на СОС- терена на УПИ IV от кв.20, като самите имоти не са отразени в кадастралната основа на регулационния план и не представляват имоти с приложена регулация. Двата имота, предмет на приложените по делото Решения на ОСЗГ попадат върху имот с идентификатор 68134.1506.233, който имот е записан като собственост на СО, район Искър въз основа на АОС № 187 от 1.07.1998г. Вещото лице след извършен на място оглед е установило, че съществуват означенията от извършеното трасиране на имота съгласно трасировъчни карнети, приложени по делото.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл.49, ал.2 ЗКИР от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесната заповед, насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като взе предвид изложените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в предписаната форма.

Съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Р. Б. набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. По смисъла на чл. 24 ЗКИР основна единица на кадастър е поземленият имот – част от земната повърхност, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост. В чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3/ 28.04. 2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба №3) е установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред. Съгласно разпоредбата на чл. 41 от ЗКИР кадастралната карта и кадастралния регистър се изработват чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, регистри, набрани чрез геодезически и други измервания. Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които черпят правата си, се набират от регистрите към картите и планове, представените актове от собствениците по чл.38, ал.1 т.3, регистрите на общинската и областната администрация. Изработването на КК и КР е сложна дейност, протичаща на няколко етапи и включва задължения на различни правни субекти. За събирането на данните по чл. 41 от ЗКИР задължения имат както административния орган, така и собствениците на имоти в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент на чл. 41, ал. 2 и чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР.

В случая вещото лице е установило, че двата имота, предмет на

приложените по делото Решения на ОСЗГ попадат върху имот с идентификатор 68134.1506.233, който имот е записан като собственост на СО, район Искър въз основа на АОС № 187 от 1.07.1998г. Същите попадат в обхвата на помощен план, създаден по реда на ЗСПЗЗ в който имотите фигурират с № 50293 и № 50307. В кадастралната карта имотите не са отразени. Те попадат в обхвата на регулационния план, одобрен с Решение 24 по Протокол 32 от 2001г. на СОС- терена на УПИ IV от кв.20, като самите имоти не са отразени в кадастралната основа на регулационния план и не представляват имоти с приложена регулация. При положение, че е налице припокриване на имоти, възстановени по ЗСПЗЗ и част от имот, записан като собственост на СО, район Искър въз основа на АОС № 187 от 1.07.1998г. съдът прави извод, че е налице спор за пространствените предели на правото на собственост, който следва да се разреши по съдебен исков ред и не може да бъде разглеждан в настоящото производство, спорът е подведомствен на гражданския съд. Постановеното решение по него ще бъде основание за изменение на кадастралната карта в съответствие с установеното право на собственост, защото заснемането на имота в плана е производно на правото на собственост. В случая не е възможно обединяване на данни относно процесния терен, тъй като СО, район Искър и жалбоподателката се легитимират с документи за собственост върху имоти които се застъпват. Доколко актът за общинска собственост и решенията за възстановяване на земеделските земи удостоверяват годни правни основания за придобиване на собствеността, не е предмет на разглеждане нито от административния орган, в производството по създаване на кадастрална карта, нито от съда, в производството по проверка законосъобразността на това производство и издадения въз основа на него акт. При установена конкуренция на право на собственост, т.е. при спор за материално право след решаването му по съдебен ред страните могат, по реда на чл. 53 и 54 от ЗКИР, да отразят верните имотни граници и площ съобразно съдебното решение. С оглед изложеното, в настоящото производство съдът не може да се произнася по наведените от ответника възражения, че процедурата по възстановяване правото на собственост по ЗСПЗЗ не е приключила, тъй като липсвала изискуемата по чл.18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ скица, тоест че реституционният фактически състав на въпросните решения на ОСЗГ не е завършен, а до завършването му решенията не могат да породят конститутивния си правен ефект и да възстановят собствеността. Възстановяването на собствеността се предшества от провеждане на определена административна процедура, регламентирана в ЗСПЗЗ и правилника за прилагане на закона и в тази връзка помощния план по чл.13а от ППЗСПЗЗ се включва в тази процедура и се прави с цел за да се определи местоположението на имота, неговият размер. Предвид, че предхожда Решението на ОСЗГ което при наличие на посочените в чл.18ж от ППЗСПЗЗ предпоставки удостоверява правото на собственост и има силата на констативен нотариален акт за собственост, съдът прави извод, че помощният план по ЗСПЗЗ не е източник на данни при създаването на кк и кр. Съдът в настоящото производство не притежава компетентност да се произнася по въпроси свързани със собствеността на отразените или не имоти, тоест не изследва валидността на конкуриращите се документи за собственост. В настоящото производство не се решават спорове за собственост. Заповедите, вкл и оспорената, издадени на осн. чл.49, ал.1 от ЗКИР нямат конститутивно, а само констативно действие. В тях се отразява действителността такава каквато е към момента на изготвяне на съответната карта.

По изложените по -горе съображения ,съдът намира жалбата за неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Процесната заповед е законосъобразна, издадена при спазване на фактическите и правни основания. За жалбоподателят остава открита процедурата за изменение на одобрените кадастрална карта и кадастрални регистри по реда на чл.53 ЗКИР, респ.чл.62 от Наредба № 3/2005 г.

Относно разноските:

При този изход на спора на жалбоподателя не следва да му се присъждат разноски. Ответникът претендира разноски. Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 и 4 от АПК вр. с чл. 144 АПК вр. чл.78 ал.8 от ГПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника адвокатско възнаграждение в размер на 150 лв.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град,Второ отделение,39 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. З. Н. срещу ЗАПОВЕД № РД-18-27/ 3.04.2012г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър (АГКК) с която на основание чл.49, ал.1 ЗКИР са одобрени кадастралната карта (КК) и кадастралните регистри (КР) за землището на [населено място], (части от С. Г.), район „Искър”, Столична община, област С., в частта относно поземлен имот с идентификатор 68134.1506.233.

ОСЪЖДА Л. З. Н. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенцията по геодезия картография и кадастър (АГКК) на осн. чл.143 ал.3 от АПК разноски по делото в размер на 150 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се връчи на страните на осн. чл.138 АПК .

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: